

lig rigtigt, som den radikale ordfører siger, at forældrene ikke kan gå i biografen og se alle de film, der bliver præsenteret. Nej, i dag gør forældrene jo ofte det, at de f.eks. meget kort kigger på annoncerne i dagbladene, og de læser måske også de anmeldelser, der findes i dagbladene, og – hvad der er endnu vigtigere – forældrene snakker med hinanden.

Det, der er genstand for samtale forældre imellem, er jo typisk: Er der nogen, der har været inde at se den nye Disneyfilm? Er det en god film? Og hvis det i forældre kredsen bliver sagt, at det sandelig er en god og spændende film, som børnene har haft stor glæde af, så går det jo fra mund til mund på den måde, at det i sig selv er en meget fin reklame for det pågældende produkt. Hvis der derimod præsenteres en film, som i forældre kredsen bliver karakteriseret som dårlig eller således, at den ikke var nogen god oplevelse for børnene, så er det i sig selv nok til at få en film taget af biograf lærredet.

Med hensyn til de problemer, som SF var inde på, nemlig at vi overdriver forældrenes mulighed for at følge med i, hvad børnene rent faktisk ser, er jeg nødt til at gentage det særlig problematiske tema, at man med den gældende lovgivning altså har flyttet ansvaret ud i den enkelte kiosk, ud på tankstationen, ud til den, der står og skal tage imod biografbilletterne, og ud til kassedamen i supermarkedet. Det er dem, vi med den gældende lovgivning har forpligtet til at finde ud af, om lovgivningen bliver overholdt, og det er dem, der i givet fald er hjemfaldne til straf, hvis det efterfølgende viser sig, at de er kommet til at sælge eller udleje en film eller lade en, der er for ung, komme ind og se en film.

For mit eget vedkommende var jeg så dejligt privilegeret, at jeg, både da jeg var 14 år, og da jeg var 15 år, havde en højde, der gjorde, at man ved biografernes indgang var overbevist om, at jeg var langt ældre end både 14 år og 15 år, så det i sig selv var nok til, at jeg kunne snige mig ind. Men rent faktisk begik biografen en lovovertrædelse og var dermed strafskyldig, og det er helt urimeligt. Vi skal sørge for, at det er forældrene, der har det absolutte ansvar. Og jeg var meget glad for hr. Brian Mikkelsens bemærkning om, at menneskerettigheder jo ikke er noget, der er aldersbestemt, og da slet ikke med hensyn til en alder på 16 år.

Det, som vi har brug for, er også at tage den diskussion, som særlig hr. Helge Sander fra Venstre var inde på, nemlig om, at det jo er i den

absolut bedste sendetid, nemlig i det, man kalder prime time, tv-stationerne sender deres nyhedsudsendelser, for dér er succeskriteriet jo desværre i Danmark som mange andre steder i verden blevet død, ulykker og krig. Nogle amerikanske stationer er endda så skrappe, at de kræver af deres redaktion, at åbningshistorien hver dag skal være en katastrofe af en eller anden art.

Dér kan børn godt skelne, for børn er ikke så dumme – som nogle vil påstå – at de ikke kan skelne mellem fiktion og virkelighed. Børn kan godt se, at det er et DSB-tog, der er blevet afsporet ved Slagelse, og at der bliver båret døde mennesker ud, og børn kan godt se, at det er krig i Sarajevo, og at der ligger døde mennesker i gaderne. Børn kan godt se, at det ikke er det samme, som at Tom og Jerry slår hinanden ihjel 100 gange i løbet af 5 minutter.

Det kan børn godt skelne imellem, og derfor er dét, at der bliver vist så meget vold i TV-Avisen og i TV 2-Nyhederne, en særskilt diskussion værd med de to tv-stationer, for jeg synes også, det er bekymrende, at det er blevet et succeskriterium i Danmark, at man skal vise den slags, for vi har præcis den samme opfattelse som de fleste ordførere i salen. Vi synes ikke, at børn og unge skal udsættes for så meget vold, så meget død og så meget ødelæggelse, som de har mulighed for, men det er forældrenes primære ansvar langt mere end en forældet paragraf i en lovgivning.

Så jeg glæder mig til udvalgsarbejdet, hvor vi kan få skabt et 90 mandaters flertal sammen og få ændret lovgivningen. Det er tiltrængt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.